

Wyrok z dnia 19 listopada 1997 r.

I PKN 378/97

Kradzież przez kierowcę-biletera kwoty 1 zł w sytuacji, gdy był on uprzednio dwukrotnie karany za podobne wykroczenia, uzasadnia rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 KP.

Przewodniczący SSN: Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jadwiga Skibińska-Adamowicz, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 1997 r. sprawy z powództwa Bogusława M. przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej w T.L. o przywrócenie do pracy, na skutek kasacji powoda od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie z dnia 20 marca 1997 r. [...]

1. o d d a ł kasację,
2. zasądził od powoda na rzecz pozwanego 10 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

U z a s a d n i e

Powód Bogusław M. w sprawie przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowej Komunikacji Samochodowej w T.L. o przywrócenie do pracy na stanowisko kierowcy-biletera wniósł kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie z dnia 20 marca 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem oddalono apelację powoda od wyroku Sądu I instancji, oddalającego powództwo. W kasacji postawiono zarzut naruszenia art. 52 i art. 94 pkt 9 KP oraz wniesiono o uchylenie zaskarżonego wyroku i wyroku Sądu I instancji, a także o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zdaniem wnoszącego kasację Sądy błędnie przyjęły, iż pobrał on od pasażera kwotę 1 zł tytułem opłaty za bilet, ale tego biletu nie wydał, a rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z tej przyczyny na podstawie art. 52

§ 1 pkt 1 KP stanowi naruszenie art. 94 pkt 9 KP. Przepis ten zobowiązuje bowiem pracodawcę do stosowania obiektywnych i sprawiedliwych kryteriów oceny pracowników i wyników ich pracy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja nie jest uzasadniona. Stawia ona tylko zarzuty naruszenia prawa materialnego. Skutkiem tego jest, iż Sąd Najwyższy orzeka na podstawie stanu faktycznego stanowiącego podstawę wydania zaskarżonego wyroku. Sąd II instancji ustalił, że powód dopuścił się kradzieży kwoty 1 zł na szkodę pozwanego i że jego zachowanie polegające na tzw. nadużyciach biletowych miało miejsce nie po raz pierwszy. Z ustaleń Sądu I instancji wynika bowiem, że powód za podobne przewinienia był już dwukrotnie karany. Zachowanie powoda stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 KP. Naruszenie obowiązków jest bez wątpienia ciężkie, skoro po stronie powoda występowała wina umyślna, a oceny tej nie może zmienić okoliczność, iż zagarnięta kwota nie jest znaczna. O ciężkości naruszenia obowiązków świadczy także fakt uprzedniego karania powoda za podobne przekroczenia, co jednak nie spowodowało zmiany jego postępowania. Kradzież mienia pracodawcy stanowi naruszenie podstawowego obowiązku pracownika. Jest on bowiem obowiązany dbać o dobro zakładu pracy i chronić jego mienie (art. 100 § 2 pkt 4 KP).

Z tych względów, na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====